

مخاطرات جهان در حال تغییر

بنچ «C» برای فدراسیون بیمه‌گران و بیمه‌گران اتکایی آسیایی و افریقایی (فیر)^۱

ترجمه آیت کریمی

هر دورانی از تاریخ، مخاطرات و مشکلات خاص خود را دارد اما شاید ما که اکنون خود را در آستانه قرن بیست و یکم می‌بینیم متوجه این تغییرات بسیار سریع و جریان‌های تند و زودگذر که شدیدتر از دهه‌های گذشته رخ می‌نمایند نشویم. مطمئناً شرایط امروز جهانی برای دست‌اندرکاران صنعت بیمه که در زمینه محصولات نامرئی^۲ در بازارهای بین‌المللی فعالیت می‌کنند، مخاطراتی پیش می‌نهاد.

اگر ما به ریسک‌های زندگی از دید «بنچ C» یعنی

ارتباطات: Communication

پوشش؛ تأمین: Cover

ناظارت؛ کنترل: Control

خسارات، و: Claim

حوادث محتمل: Contingency

و با دقت بنگریم، قادر خواهیم بود که خود را برای مقابله دائمی و فایق آمدن بر مخاطرات ناشی از تغییر و تحول آماده سازیم تا راه حل‌های مناسبی پیدا کنیم.

۱. ارتباطات (Communication)

ارتباطات چنین تعریف می‌شود: عملی است که موجب انتقال اطلاعات از شخصی به شخص دیگر می‌شود. صنعت بیمه بدون ارتباطات کامل نمی‌تواند ادامه حیات دهد.

1. T. Oja Loto, "The Challange of a Changing World: The Five Cs for Federation of Afro - Asian Insurers and Reinsurers", *FAIR Review*, No. 98, December 1995, pp. 18-22.

2. invisible product

بیمه به مفهوم انتقال ریسک است. ارتباطات یعنی انتقال دانش و اطلاعات و کسی که ریسک را می‌پذیرد و مشارکت می‌کند بدون داشتن دانش و اطلاعات کامل و کافی، در واقع به نوعی خودکشی مالی دست می‌زند. صنعت بیمه قرن‌هاست که به حیات خود ادامه می‌دهد و این بدان معنا نیست که شبکه اطلاعاتی آن تا به امروز کامل بوده است اما اکنون احساس می‌شود که در این شبکه اطلاعاتی فاصله ایجاد شده است.

صنعت بیمه اکنون بسیار پیچیده شده است. ما در این صنعت شاهد وجود ریسک‌هایی نظیر سکوهای حفاری‌های نفتی در دریاهای، مجتمع‌های بزرگ شیمیایی و پتروشیمی، هواپیماهای غول‌پیکر، مسؤولیت‌های مدنی ناشی از فعالیت این گونه ریسک‌های پیچیده مانند مسؤولیت ناشی از آلودگی هوا و ... هستیم. طبقات پیچیده اثر ریسک‌ها و بیمه آنها موجب بروز مشکلات متعددی در ارتباطات شده است. ارزیابی ریسک‌های پیچیده نیازمند در اختیار داشتن متخصصان و کارشناسان صاحب صلاحیت است. بررسی و درک گزارشی که این متخصصان در مورد ارزیابی ریسک‌ها تهیه و ارائه می‌کنند بعضاً برای بیمه‌گران، مشتریان و گاهی حتی برای بیمه‌گران اتکایی دشوار است. مشتری بیمه خواهان داشتن پوشش بیمه‌ای و حل مشکلات بیمه‌ای در این زمینه است و ممکن است هیچ‌گونه آگاهی از مسائل و مشکلاتی که بیمه‌گر برای صدور بیمه‌نامه دارد نداشته باشد. بیمه‌گر باید برای ارزیابی ریسک و صدور بیمه‌نامه، پاسخ تمامی پرسش‌های خود را بداند. بیمه‌گر ممکن است با مشکلات جدیدی مواجه شود که تاکنون با آن برخورده نکرده باشد و راه حل مناسب آن را بیابد. همه این مسائل نیازمند یافتن راه حل دقیق، روشن و صحیح است، در صورتی که ما آمادگی کامل برای مواجهه با این مشکلات بی‌پایان را نداریم. اگر رقیب، شبکه ارتباطی وسیع‌تر و قوی‌تر از ما داشته باشد مسلماً مشتریان و بازار خود را از دست خواهیم داد و قادر به رقابت نخواهیم بود. داشتن یا نداشتن شبکه ارتباطی ممکن است ما را به بیراهه بکشاند یا اینکه به جنگ قانون گسیل دارد. ارتباطات به اشکال مختلفی امکان‌پذیر است که می‌تواند از طریق انتقال واژه‌ها با زبان، سخن‌رانی، مطبوعات، نامه‌نگاری، مقالات، اطلاعیه و نظریات آن انجام شود.

بیمه – اعم از زندگی و غیرزندگی – را همیشه باید فروخت. مشتری هرگز با پای خود برای خرید بیمه مراجعه نمی‌کند. ارتباطات نقش اصلی و اساسی در فروش بیمه ایفا می‌کند. فروش بیمه دشوار است زیرا هیچ‌کس علاقه‌مند نیست که در مورد حوادث

ناگوار، مرگ، بیماری و فاجعه با وی صحبت کنند. فروشنده بیمه باید با ارتباطات قوی و با حوصله مشتری را آماده خرید بیمه نامه کند. کم بیمه شدگی مشکل دیگری است که بازارهای ما با آن مواجه‌اند. در بیشتر مواقع سرمایه بیمه شده کافی نیست و بیمه‌گذار تأمین کامل ندارد و در صورت وقوع خسارت، بیمه‌گر تنها به میزان سرمایه‌ای که بیمه کرده است متعهد پرداخت خسارت می‌شود، یعنی سرمایه‌ای که به تناسب آن حق بیمه پرداخت شده است. بیمه‌گذار باید ارزشی به عنوان ارزش بیمه شده اعلام نماید که بتواند خسارت خود را کامل از بیمه‌گر دریافت کند. در صورتی که ما اغلب شاهد عدم تکافوی ارزش تعیین شده بیمه‌گذار هستیم. ناگریز باید خسارت را به نسبت ارزش بیمه شده به ارزش واقعی پیردازیم. اطمینان از تکافوی سرمایه بیمه شده برای ما مشکل است و در بیشتر مواقع مطمئن نیستیم که بیمه‌گذار ارزش واقعی را بیمه کرده باشد و ما حق بیمه را بر اساس ارزش واقعی دریافت کرده‌ایم. این واقعیت اولیه و مهم به دلیل نداشتن دانش و اطلاعات کافی ناشی از نحوه ارزیابی اموال و تعیین سرمایه بیمه شده به وجود می‌آید. این نقیصه تنها از طریق داشتن ارتباطات دقیق بر طرف می‌شود.

همه ما می‌دانیم و پذیرفته‌ایم که بیمه ضرورت دارد ولی آیا عموم مردم نیز این حقیقت را می‌دانند؟ مسلماً نه. چگونه می‌توانیم این پیام را به گونه‌ای که بر عامة مردم تأثیر بگذارد انتقال دهیم؟ ارتباطات تنها راه انتقال این پیام است. نخست اینکه مردم راجع به بیمه چه چیزی را باید بدانند و باور کنند، سپس راه‌های انتقال آن را برگزینیم. در آن صورت ما از مدارس کشورهای عضو فیر خواهیم خواست که آموزش بیمه به دانش‌آموزان را در برنامه درسی هفتگی خود بگنجانند.

۲. پوشش (Cover)

پوشش در مفهوم گسترده آن شامل بیمه کردن ریسک‌ها در بازار بیمه بیرونی است که شامل سهم خود بیمه شده از خسارت نیز هست. در درس اصلی هریک از دست‌اندرکاران بیمه و کسانی که پوشش بیمه‌ای به مردم عرضه می‌دارند همه ساله این است که چگونه مشکل توزیع و اگذار کردن ریسک‌های پرتغوفی خود را حل کنند و آن را نزد بیمه‌گران اتکایی بیمه اتکایی نمایند. بیمه‌گران صادرکننده پوشش با مشکلات بی‌شماری در

خصوص قدان ظرفیت بازار، استثنایات بیمه‌نامه‌ها و افزایش هزینه حق بیمه مواجه‌اند. برای بهبود سود دهی پرتفوی، هرکسی تشخیص می‌دهد که کجای کار صدور اشکال عمده داشته است. اما همان‌طوری که می‌دانید ریسکی وجود دارد که نشان می‌دهد در موقعیت ترسناک فعلی – در حالی که ما در فیر فقط می‌توانیم ۲۵ درصد پرتفوی تعهدات خود را در مقایسه با دو سال قبل توزیع و تقسیم کنیم – ایجاد تغییرات عدیده در سیاست‌های صدور جرأت می‌خواهد.

اینجاست که «مخاطره ناشی از تغییر» به اوج و نهایت خود می‌رسد. در شرایط موجود، کاری از دست مان بر نمی‌آید، چون تورم را در برنامه‌های بیمه‌ای خود لحاظ نکرده بودیم؟ بسیاری «بهبود شرایط» ریسک را پیشنهاد می‌کنند و دیگران می‌گویند که «اساستامه فیر باید تغییر کند»، در حالی که هنوز کسانی هستند که شانه‌ها را بالا می‌اندازند و می‌گویند «انگران نباشید، دیر یا زود وضعیت بازار بهبود خواهد یافت». بیمه‌گران به ویژه بیمه‌گران اتکایی نیازمند این هستند که شناخت بهتری از ریسک‌های چند ملیتی در تجارت بیمه داشته باشند. چیزی که در این خصوص مورد نیاز است و باید انجام شود عبارت است از: همگون کردن پوششهای بیمه‌ای، بازده مطلوب هزینه حق بیمه، ساده کردن و افزایش کارایی مدیریت، حفظ بازار بیمه، برنامه منعطف برای سهم نگه‌داری و خود بیمه‌گری، برنامه‌های نگه‌داری مناسب و خدمات مدیریت ریسک صحیح و درست. این هدف‌ها در دراز مدت، هم به نفع بیمه‌گران تمام می‌شود و هم به نفع خریداران بیمه.

آیا راه حل‌هایی برای مشکلات جاری کمبود ظرفیت برای برخی از مناطق که ریسک بالا دارند پیدا خواهد شد؟ اجازه بدھید که امیدوار هم باشیم، زیرا اگر قبول‌کنندگان ریسک واقعاً نتوانند به مبارزه برخیزند و دست به دست مدیریت کارآمد ندهنند، حتی ممکن است ناگزیر به تغییر جهت فعالیت تجاری خویش شوند.

۳. کنترل (Control)

کنترل ریسک مهم‌ترین وظیفه مدیریت ریسک است اما در عمل چگونه این کار در سطح بین‌المللی انجام می‌پذیرد؟ از آنجا که تجارت بین‌المللی بیمه اغلب به طریق نامتراکز و بر مبنای استقلال عمل می‌کند بنابر این باید بیندیشید که استفاده از ابزارهای مؤثر برای

کنترل ریسک در سطح جهان - از آسیا گرفته تا افریقا - عملًا ناممکن است. با وجود افزایش سود دهی در صنعت بیمه و بهبود شرایط آن، فشار عامل هزینه روی بهره‌وری واقعیتی است. البته در جهت کاهش و محدود کردن آن تلاش می‌شود ولی اطلاق عنوان «پس انداز» به شیوه‌های کنترل ریسک موضوع ناشناخته‌ای نیست و همگان به آن اذعان دارند که مخارج کنترل ریسک نوعی پس‌انداز است نه هزینه؛ البته اگر مدیریت ریسک به طور گروهی در سطح وسیع از مسیر مدیریت بالا پذیرفته و اعمال شود و شرایط انواع ریسک‌ها بهبود یابد. در آن صورت است که می‌توان گفت اعمال تکنیک‌های مدیریت ریسک برای کنترل ریسک از طرف بیمه‌گران آسان‌تر می‌شود و زندگی حرفه‌ای راحت‌تری خواهد داشت.

یک شرکت چند ملیتی که از شیوه‌های کنترل مناسب برای تولید مطلوب، هم از نظر طراحی و هم از نظر نحوه تولید استفاده می‌کند، محیطی ایمن برای کار و کارکنان فراهم کرده است و اموال و اشخاص همه تحت حمایت و پوشش قرار دارند، نه تنها سود دهی بالایی خواهد داشت بلکه شرکتی است مورد احترام همگان - اعم از کارکنان که با انگیزهٔ بیشتر کار می‌کنند، مردم که محصولات آن را می‌خرند و بیمه‌گران که پوشش بیمه‌ای ارائه می‌کنند. برای گردانندگان، کنترل مرکزی برنامه‌های بیمه در سطح جهانی امری ضروری است زیرا اکنون محصولات جدیدی تولید می‌شود که مراحل پیچیده‌ای دارد و در کارخانه‌هایی تولید می‌شوند که دارای سیستم کنترل کامپیوتری هستند. محصولات جدید، خطرهای جدیدی را با خود به ارمغان می‌آورند. محصولات جدید و خطرهای همراه‌شان، بیمه‌گران را در وضعیت بخصوصی قرار داده‌اند که روابر وی ایشان با جهان در حال تعییر را اجتناب ناپذیر ساخته است. نفوذ و تأثیر نظارت قانونی در زندگی شخصی هریک از ما کاملاً مشهود است. تعییرات جدید در بازار بیمه بین‌المللی نیازمند تصویب قوانین جدید کنترلی است، بنابر این تدوین و تصویب قوانین مورد نیاز کنترلی را باید به مردان قانون واگذار کنیم. اما وظیفه ما بیمه‌گران چیست؟ ما نیز در کنار قوانین دیگر که در این زمینه به تصویب می‌رسد باید قوانین بیمه متناسب با شرایط موجود را تهیه و برای تصویب تقدیم مراجع ذی صلاح نماییم. در مورد کنترل قانونی شرکت‌های بیمه کشورهای عضو فیر چه طور؟ تاکنون قوانینی که برای کنترل فعالیت شرکت‌های بیمه بازارهای عضو فیر و لویدز به تصویب رسیده مورد استقبال قرار گرفته است.

۴. خسارت (Claim)

پرداخت خسارت وظیفه اصلی بیمه است که به موجب قرارداد در صورت تحقق خطر، بیمه‌گر به زیان دیده (بیمه‌گذار) پرداخت می‌کند. صرف نظر از قول پرداخت خسارت در صورت تحقق خطر احتمالی که ناشی از قرارداد بیمه است، مسئولان خسارت در شرکت‌های بیمه با پرداخت به موقع خسارت و ارائه خدمات مطلوب به مشتری، سفیرانی هستند که سرفقلى شرکت بیمه محسوب می‌شوند و تلاش می‌کنند که با جلب رضایت مشتری، تصویری خوب از شرکت خود در اذهان مردم برای فروش بیمه‌های مختلف ایجاد کنند. در عمل، پرداخت خسارت نیازمند داشتن روابط مطلوب، نه تنها با بیمه‌گذار، بلکه با تک تک مردم است. روابط خوب اجتماعی نیازمند رفتار مطلوب و رضایت‌بخش با مردم است که طرف قرارداد با شرکت بیمه نیستند. با مشتری خسارت دیده نیز باید چنان رفتار مناسبی داشت که بازتاب آن اعتبار و حسن شهرت شرکت بیمه را بالا ببرد و از شکایت‌های غیرضروری زیان دیده اجتناب شود. هر بیمه‌گذار که بر اثر تحقق خطر بیمه شده دچار خسارت می‌شود انتظار دارد که در اسرع وقت به وضع او رسیدگی و خسارت پرداخت شود. مسؤولیت اولیه مسئولان خسارت در شرکت بیمه این است که به موضوع خسارت براساس تفسیر صحیح مفاد قرارداد بیمه با قاطعیت رسیدگی و تسهیلات لازم را برای پرداخت آن فراهم کنند. در این خصوص اولین پرسشی که به ذهن مسؤول خسارت مبادر می‌شود باید این باشد که «آیا خسارت وارده در تعهد بیمه گر است و باید پرداخت شود؟». در رسیدگی به پوشش و تأمین بیمه‌ای نه تنها باید این موضوع مشخص شود که چه شخص و اموالی در مقابل چه خطری بیمه شده است بلکه باید به صراحة و روشنی کامل نوع تأمین و حدود پوشش بیمه‌ای و استثنایات مربوط طبق شرایط قرارداد قابل درک و فهم باشد. شخص مسؤول خسارت باید به سرعت بتواند به تشخیص صحیح و درستی از خسارت وارده دست پیدا کند و با تعاریف و شرایط مندرج در قرارداد بیمه آشنایی کامل داشته باشد تا بتواند گزارش خسارت را با علم و آگاهی بررسی و در مورد خسارت تصمیم قاطع اتخاذ کند. برای مثال در بیمه اعمال جنایی نظیر سرقت، مسؤول خسارت باید قدرت تشخیص و شناسایی انواع سرقت‌ها از نظر تکنیکی و حرفة‌ای را داشته باشد. بعد از بررسی و تحقیق و ارزیابی صحیح خسارت وارده مسؤول خسارت در موقعیتی قرار می‌گیرد که تشخیص دهد آیا خسارتی که گزارش شده طبق شرایط قرارداد در تعهد بیمه گر هست یا

نه. عمل تحقیق می‌تواند از یک بررسی کوتاه و مختصر شروع شود و تا بررسی طولانی به همراه گواهی شهرده، مدارک اثبات کننده، عکس و سایر مدارکی که تحقق خطر طبق شرایط قرارداد را اثبات می‌کند ادامه یابد. مثال ساده‌ای، نحوه ارزیابی مسؤول خسارت و پرداخت خسارت را روشن می‌کند. فرض کنید که موضوع خسارت، سرقت قالپاق اتوموبیل است. مسؤول خسارت به اظهارات بیمه‌گذار مال باخته که سرقت را به مأموران گزارش کرده و پلیس هم این سرقت را تأیید نموده اطمینان می‌کند. در نتیجه، تحقیق مسؤول خسارت در مورد سرقت قالپاق اتوموبیل، کامل می‌شود و قضیه فیصله پیدا می‌کند. به همین سادگی، گام بعدی اطمینان یافتن از قیمت جایگزینی قالپاق به سرقت رفته و پرداخت بهای آن است. در مثال بعد، حادثه واقع شده تا حدودی پیچیده است و مسؤول خسارت نیازمند تحقیق و بررسی بیشتر. در این حادثه، هم خسارت مالی سنگین وارد شده و هم جرح و صدمه بدنی به اشخاص وارد شده و برای مسؤولیت مدنی بیمه‌گذار مدعی وجود دارد. در چنین مورد پیچیده‌ای تأکید می‌شود که رسیدگی و بررسی دقیق صورت پذیرد. در این خسارت شخص مسؤول باید به بررسی ژرف و طولانی پردازد تا مدارک مستدل و قابل استناد گردآوری کند و بتواند در مورد شمول و یا عدم شمول خسارت و میزان خسارت تصمیم صحیح بگیرد. دونوع خسارت غامض و پیچیده وجود دارد؛ یا خسارت وارد مربوط به خود بیمه‌گذار است که وی در پی دریافت خسارت خویش است یا اینکه خسارت به شخص ثالث وارد شده که به تبع مسؤولیت مدنی بیمه‌گذار که بیمه‌گر آن را بیمه کرده باید طبق شرایط قرارداد پرداخت شود. در هر دو حالت بیمه‌گذار باید به تعهدات و وظایف خود واقع باشد و بیمه‌گر باید او را توجیه کند. در ظهر قرارداد بیمه، شرایط بیمه‌نامه، وظایف و تعهدات بیمه‌گر و بیمه‌گذار درج می‌شود ولی در عمل بیمه‌گذاران به ندرت آن را مطالعه می‌کنند، بنابر این توسعه ارتباطات و انتقال اطلاعات به بیمه‌گذار نقش ارزش‌های ایفا می‌نماید.

داشتن استراتژی قوی و محکم برای نحوه بررسی و پرداخت خسارت در شرکت‌های عضو «فیر» بسیار با اهمیت تلقی می‌شود و گرته بسیار ساده است که ما وقت گوانبهای مدیریت سطح بالای شرکت را بگیریم و از آنها بخواهیم که در مورد خسارت اتخاذ تصمیم کنند. روش‌های بررسی و پرداخت خسارت باید ساده باشد. مسؤولان حقوقی و کارشناسان متخصص شرکت‌های ما باید با آشنایی کامل روش‌های قابل قبولی را برگزینند. افزایش حجم همکاری و ارائه محصولات جدید در سطح بین‌المللی امروزه

سرنوشت مالی بیمه‌گران را در سطح منطقه‌ای و جهانی به هم گره زده است. یک آتش‌سوزی بزرگ در منطقه کشورهای آسیایی اثر منفی در میزان سود دهی عملیات شرکت‌های بیمه و بیمه‌اتکایی حدود بیست منطقه جغرافیایی خواهد داشت. علاوه بر خسارت مادی ناشی از این آتش‌سوزی، مذاکره برای ارزیابی و پرداخت خسارت عدم‌النفع آن نیز اوضاع را پیچیده‌تر می‌کند. آمار خسارت‌ها نیز بسیار با اهمیت تلقی می‌شود. آمار، نه تنها از لحاظ تصمیم‌گیری در تعیین فرانشیز و نرخ بیمه به هنگام مذاکره برای تجدید بیمه‌نامه بلکه از نظر کنترل و توزیع ریسک در سطح فعالیت‌های بین‌المللی نیز تأثیر می‌گذارد. با افزایش روزافزون کامپیوتراً شدن و تبادل اطلاعات بین مدیران ریسک و مدیران صدور، بهبود شرایط و وضعیت کنترل ریسک حتمی است. در بیمه همیشه خبرهای دور از انتظار وجود دارد. برای مثال، در شرایطی که شما مذاکرات خود را در مورد تمدید قرارداد به پایان بردید ناگهان خبر می‌رسد که خسارت سیل بمبنی هند، ۱۰ میلیون رویه است که یک سال پیش واقع شده ولی اکنون گزارش می‌شود. مواردی از این دست مخاطره‌ای برای قبول ریسک است که البته در بیمه هیچ وقت دور از انتظار نیست.

۵. حوادث محتمل (Contingency)

آخرین بحث، برنامه‌ریزی برای حوادث نامتنظره است که شامل سیستم کامپیوتراً و روابط عمومی نیز می‌شود. تصور کنید که زلزله بسیار پر قدرت سال ۱۹۹۵ کوبه ژاپن در منطقه‌ای اتفاق می‌افتد که در خط زلزله قرار نداشت و در نتیجه وقوع چنین زلزله‌ای قابل پیش‌بینی نبود. آیا وحشت و اضطراب و آشوب و هرج و مرج ناشی از زلزله در این منطقه به تصورتان در می‌آید؟ باید طبق برنامه از پیش طراحی شده برای موقع اضطراری از این نوع، در کمال آرامش و با کفايت عمل شود. امروزه برای مؤسساتی نظیر شرکت‌های بیمه که در سطح بین‌المللی فعالیت می‌کنند، داشتن برنامه و طرح در زمینه چگونگی برخورد با فجایع طبیعی ویرانگر ضروری است. زیرا حوادث نامتنظره ممکن است هر لحظه اتفاق افتد. اگر شما آمادگی قبلی داشته باشید و برآورده از میزان وقت، انرژی و هزینه اجرای طرح در موقع اضطراری انجام داده باشید در آن صورت است که شما به جای اینکه سراسریم و دستپاچه شوید می‌توانید در نهایت آرامش از خطر برهید. وضع اضطراری ممکن است در حالت‌ها و شکل‌های مختلف به وجود آید،

مانند: برخورد دولت در یک منطقه خاص که متشنج و بی ثبات است؛ انفجاری مهیب؛ حملات تروریستی؛ اعتصاب؛ محصولات معیوب و ناقصی که در سطح وسیع توزیع شده و باید جمع آوری شود؛ حوادث نامترقبه طبیعی نظیر آتش سوزی بزرگ در جنگل های وسیع و انبوه، زلزله و سیل و

نتیجه بحث اینکه هدف، به حداقل رساندن ریسک در جهان درحال تغییر با استفاده از تکنیک های مدیریت ریسک است که باید همراه با آن از افزایش بی دلیل حق بیمه نیز جلوگیری شود به نحوی که کارایی بیمه ای افزایش یابد و در سطح جهان پوشش کامل بیمه ای در مقابل خطرهای فاجعه آمیز به بازار عرضه شود. همچنین شیوه ارزیابی و پرداخت خسارت باید مطلوب و رضایت بخش باشد و طرح و برنامه ای از پیش طراحی شده برای موقع اضطراری و وقایع غیر قابل پیش بینی با آمادگی کامل در دسترس باشد. در خاتمه اینکه صرف نظر از محل شرکت و شخص اداره کننده آن، فعالیت باید چنان باشد که شخص اعم از اینکه در کیب تاون باشد یا ملبورن، در جیبوتی باشد یا مادرید و جده و کلکته، با خاطری آسوده و به دور از فشارهای روانی کار کند. ■